

อภิธานศัพท์ด้านสิ่งแวดล้อม : ด้านคุณภาพน้ำ

๑. ออกซิเจนละลายน้ำ : (DO) มีค่าไม่น้อยกว่า ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร ใช้ในการประเมินประเภทแหล่งน้ำผิวดิน สามารถบ่งชี้ถึงความเหมาะสมในการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำทั่วไป โดยรวมของแหล่งน้ำ มีปัจจัย หลายอย่าง ที่ทำให้มีค่ามากขึ้นหรือน้อยลง ทั้งนี้ น้ำเสียจากแหล่งกำเนิดต่างๆ ก็เป็นปัจจัย
๒. ความสกปรกในรูปของสารอินทรีย์ : (BOD) มีค่าไม่เกินกว่า ๒.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร ใช้ในการประเมินแหล่งน้ำผิวดิน สามารถบ่งชี้ถึงความสกปรกของแหล่งน้ำ สาเหตุสำคัญคือน้ำเสียของแหล่งกำเนิดชุมชน อุตสาหกรรม และเกษตรกรรม
๓. การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหลาย : (TCB) มีค่าไม่เกินกว่า ๒๐,๐๐๐ เอ็ม.พี.เอ็น ต่อ ๑๐๐ มิลลิลิตร ใช้ในการประเมินประเภทแหล่งน้ำผิวดิน สามารถบ่งชี้ถึงการปนเปื้อนแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มจากธรรมชาติโดยครอบคลุมถึงกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม จากสิ่งขับถ่ายในลำไส้ของสัตว์เลือดอุ่น ใช้วิเคราะห์ร่วมกับ FCB
๔. การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม : (FCB) มีค่าไม่เกินกว่า ๔,๐๐๐ เอ็ม.พี.เอ็น ต่อ ๑๐๐ มิลลิลิตร ใช้ในการประเมินแหล่งน้ำผิวดิน สามารถบ่งชี้ถึงการปนเปื้อนแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม จากสิ่งขับถ่ายในลำไส้ของสัตว์เลือดอุ่น ที่สำคัญคือ คน และหมู สาเหตุสำคัญคือ น้ำเสียจากชุมชน ฟาร์มหมู
๕. แอมโมเนีย : ($\text{NH}_3\text{-N}$) ในหน่วยไนโตรเจน มีค่าไม่เกินกว่า ๐.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร สามารถบ่งชี้ถึงการปนเปื้อนน้ำเสียจากกิจกรรมมนุษย์ ได้แก่ การขับถ่าย ปุ๋ยจากการเกษตร อาหารสัตว์น้ำที่เหลือตกค้าง
๖. โลหะหนัก เป็นธาตุที่รู้จักกันโดยทั่วไป เช่น ทองแดง (Cu), นิกเกิล (Ni), แมงกานีส (Mn), สังกะสี (Zn), แคดเมียม (Cd), โครเมียมชนิดเฮกซะวาเลนต์ (Cr Hexavalent), ตะกั่ว (Pb), ปรอททั้งหมด (Total Hg), สารหนู (As), ไซยาไนด์ (Cyanide) เป็นต้น ซึ่งโลหะหนักหลายชนิดเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตแตกต่างกันไป ซึ่งระดับความเป็นพิษของโลหะหนักจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับขนาดและปริมาณที่ได้รับ อายุ เพศ ระยะเวลาที่ได้รับ และความต้านทานของแต่ละบุคคล

